

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 95

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

54e jaargang
26 maart 2011

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	IV <i>Informatie</i>	
	INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE	
	Hof van Justitie van de Europese Unie	
2011/C 95/01	Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 89 van 19.3.2011	1
<hr/>		
	V <i>Adviezen</i>	
	GERECHTELIJKE PROCEDURES	
	Hof van Justitie	
2011/C 95/02	Zaak C-590/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bayerische Verwaltungshof (Duitsland) op 15 december 2010 — Wolfgang Köppl/Freistaat Bayern	2
2011/C 95/03	Zaak C-618/10: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Barcelona (Spanje) op 29 december 2010 — Banco Español de Crédito, S.A./Joaquín Calderón Camino	2
2011/C 95/04	Zaak C-1/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Mainz (Duitsland) op 3 januari 2011 — Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH/Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)	3

Prijs:
3 EUR

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2011/C 95/05	Zaak C-4/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hessische Verwaltungsgerichtshof (Duitsland) op 5 januari 2011 — Bundesrepublik Deutschland/Kaveh Puid	3
2011/C 95/06	Zaak C-9/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Beroep te Brussel (België) op 7 januari 2011 — NV Waypoint Aviation/Belgische Staat — FOD Financiën	4
2011/C 95/07	Zaak C-11/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 11 januari 2011 — Air France/Heinz-Gerke Folkerts en Luz-Tereza Folkerts	5
2011/C 95/08	Zaak C-13/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal da Relação de Guimarães op 11 januari 2011 — Maria das Dores Meira da Silva/Zurich — Companhia de Seguros SA	5
2011/C 95/09	Zaak C-21/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria provinciale di Benevento (Italië) op 14 januari 2011 — Volturmo Trasporti SAS di Santoro Nino & C./Camera di Commercio-Benevento; Concessionario Equitalia Sestri SpA	6
2011/C 95/10	Zaak C-24/11 P: Hogere voorziening ingesteld op 17 januari 2011 door het Koninkrijk Spanje tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 12 november 2010 in zaak T-113/08, Koninkrijk Spanje/Europese Commissie	6
Gerecht		
2011/C 95/11	Zaak T-213/09: Arrest van het Gerecht van 15 februari 2011 — Yorma's/BHIM — Norma Lebensmittelfilialbetrieb (YORMA'S) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk dat het woord „yorma's” bevat — Ouder gemeenschapswoordmerk NORMA — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009)”	7
2011/C 95/12	Zaak T-37/11: Beroep ingesteld op 21 januari 2011 — Hongarije/Commissie	7
2011/C 95/13	Zaak T-62/11: Beroep ingesteld op 25 januari 2011 — Air France — KLM/Commissie	8
2011/C 95/14	Zaak T-63/11: Beroep ingesteld op 24 januari 2011 — Air France/Commissie	9
2011/C 95/15	Zaak T-67/11: Beroep ingesteld op 24 januari 2011 — Martinair Holland/Commissie	9
2011/C 95/16	Zaak T-74/11: Beroep ingesteld op 1 februari 2011 — Omnis Group/Commissie	10
2011/C 95/17	Zaak T-77/11: Beroep ingesteld op 31 januari 2011 — Truvo Belgium/BHIM — AOL (TRUVO)	11
2011/C 95/18	Zaak T-86/11: Beroep ingesteld op 14 februari 2011 — Bamba/Raad	11

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

(2011/C 653/01)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 89 van 19.3.2011

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 80 van 12.3.2011

PB C 72 van 5.3.2011

PB C 63 van 26.2.2011

PB C 55 van 19.2.2011

PB C 46 van 12.2.2011

PB C 38 van 5.2.2011

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bayerische Verwaltungsgerichtshof (Duitsland) op 15 december 2010 — Wolfgang Köppl/Freistaat Bayern

(Zaak C-590/10)

(2011/C 95/02)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Wolfgang Köppl

Verwerende partij: Freistaat Bayern

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 1, lid 2, en artikel 8, leden 2 en 4, van richtlijn 91/439/EEG ⁽¹⁾ — gelet op artikel 2, lid 1, en artikel 3, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie — aldus worden uitgelegd dat het een lidstaat (hierna: „gastland”) is toegestaan de erkenning te weigeren van een rijbewijs van categorie B, dat een andere lidstaat (hierna: „lidstaat van afgifte”) met uit het rijbewijs zelf blijvende schending van de verblijfsvoorwaarde van artikel 7 lid 1, sub b, van richtlijn 91/439/EEG heeft afgegeven aan een persoon tegen wie het gastland eerder maatregelen in de zin van artikel 8, lid 2, van richtlijn 91/439/EEG heeft genomen, wanneer deze persoon later in de lidstaat van afgifte een rijbewijs van categorie C zonder uit het rijbewijs blijvende schending van de verblijfsvoorwaarde heeft verkregen?
- 2) Zo ja, kan het gastland ook weigeren het aan deze persoon afgegeven rijbewijs van categorie C te erkennen?

⁽¹⁾ Richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs (PB L 237, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Audiencia Provincial de Barcelona (Spanje) op 29 december 2010 — Banco Español de Crédito, S.A./ Joaquín Calderón Camino

(Zaak C-618/10)

(2011/C 95/03)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Audiencia Provincial de Barcelona (Spanje)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Banco Español de Crédito, S.A.

Verwerende partij: Joaquín Calderón Camino

Prejudiciële vragen

- 1) Is het in strijd met het gemeenschapsrecht, in het bijzonder uit het oogpunt van het consumenten- en gebruikersrecht, dat een nationale rechterlijke instantie zich niet ambtshalve ab limine litis in welke fase van de procedure dan ook uitsprekt over de nietigheid en de wijziging van een beding over moratoire rente (in casu van 29 %) in een consumentenkredietovereenkomst? Kan de rechtbank ervoor kiezen om, zonder de [door de communautaire wetgeving erkende] rechten van de consument te wijzigen, in te stemmen met een eventueel onderzoek van dit beding op initiatief van de schuldenaar (wanneer die daartoe de passende procedurele maatregel van verzet heeft aangewend)?
- 2) Hoe moet dienaangaande artikel 83 van Real Decreto Legislativo 1/2007 (oud artikel 8 van Ley General 26/1984, de 19 de julio, para la Defensa de los Consumidores y Usuarios) worden uitgelegd in overeenstemming met artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13/EEG ⁽¹⁾ en artikel 2 van richtlijn 2009/22/EG ⁽²⁾? Wat is de draagwijdte van artikel 6, lid 1, van richtlijn 93/13 dienaangaande wanneer het bepaalt dat oneerlijke bedingen „de consument niet binden”?
- 3) Kan de ambtshalve rechterlijke toetsing ab limine litis worden uitgesloten wanneer de verzoeker in het verzoek een

duidelijke precisering geeft van de moratoire rentevoet, het bedrag van de schuldvordering, met inbegrip van de hoofdsom en de rente, de contractuele boetes en de kosten, de rentevoet en de termijn waarvoor rente wordt gevorderd (of een verwijzing naar de automatische vermeerdering van de hoofdsom met de wettelijke rente krachtens het recht van de lidstaat van oorsprong), de grondslag van de rechtsvordering, waaronder een beschrijving van de elementen waarmee de schuldvordering en de geëiste rente worden gestaafd, en wordt gepreciseerd of het gaat om wettelijke rente, contractuele rente, kapitalisatie van de rente of rentevoet van een lening, of het door de eiser werd berekend en hoeveel hoger het percentage is dan de basisrente van de Europese Centrale Bank, in de zin van de communautaire verordening betreffende de Europese betalingsbevelprocedure? ⁽³⁾

- 4) Is, bij ontbreken van omzetting, de financiële instelling op grond van [de artikelen 5, lid 1, sub l en m, 6, lid 1, sub i, en 10, lid 2, sub l,] van richtlijn 2008/48/EG ⁽⁴⁾, die het hebben over „wijzigingsmodaliteiten”, verplicht om specifiek en nadrukkelijk de verwijzingen naar de moratoire rente in geval van wanbetaling in de overeenkomst, en de gegevens die voor de berekening van deze rente in aanmerking worden genomen (financiële kosten, inningskosten,.) duidelijk op een opvallende plaats (niet in de hoofdtekst, maar apart) te groeperen onder „precontractuele informatie”, en om een waarschuwing op te nemen betreffende de gevolgen van wanbetaling wat de kostenelementen betreft?
- 5) Bevat artikel 6, lid 2, van richtlijn 2008/48/EG een verplichting tot kennisgeving van de vervroegde beëindiging van het krediet of de lening waardoor de moratoire rente begint te lopen? Is het beginsel van het verbod van ongerechtvaardigde verrijking van artikel 7 van richtlijn 2008/48 van toepassing wanneer de kredietinstelling niet alleen het goed (het geleende kapitaal) terugvordert, maar ook bijzonder hoge moratoire rente vordert?
- 6) Mag een rechtbank bij ontbreken van een omzettingsovereenkomst en tegen de achtergrond van artikel 11, lid 2, van richtlijn 2005/29/EG ⁽⁵⁾, ambtshalve het oneerlijk karakter van de opname van een beding over moratoire rente in de overeenkomst onderzoeken?

⁽¹⁾ van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29).

⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende het doen staken van inbreuken in het raam van de bescherming van de consumentenbelangen (PB L 110, blz. 30).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure (PB L 399, blz. 1).

⁽⁴⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad (PB L 133, blz. 66).

⁽⁵⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van richtlijn 84/450/EEG van de Raad, richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 149, blz. 22).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Mainz (Duitsland) op 3 januari 2011 — Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH/Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

(Zaak C-1/11)

(2011/C 95/04)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Mainz

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Interseroh Scrap and Metal Trading GmbH

Verwerende partij: Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH (SAM)

Prejudiciële vragen

- 1) Is artikel 18, lid 4, van verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen ⁽¹⁾ ook van toepassing op degenen die bij de overbrenging betrokken zijn?
- 2) Zo neen: Wordt artikel 18, lid 1, van die verordening ingeperkt door het primaire recht van de Gemeenschap betreffende de bescherming van zakengeheimen?
- 3) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: Beperkt artikel 18, lid 4, van die verordening met het oog op de bescherming van zakengeheimen de in artikel 18, lid 1, vervatte verplichting van degenen die de overbrenging verrichten om door het in bijlage VII bedoelde document ook jegens de ontvanger van de afvalstoffen de producent of inzamelaar daarvan te vermelden?
- 4) Indien de derde vraag bevestigend wordt beantwoord: Is de mate van beperking afhankelijk van een belangenafweging in elk afzonderlijk geval (betrokken commerciële belangen enerzijds, milieubescherming anderzijds)?

⁽¹⁾ PB L 190, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hessische Verwaltungsgerichtshof (Duitsland) op 5 januari 2011 — Bundesrepublik Deutschland/Kaveh Puid

(Zaak C-4/11)

(2011/C 95/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bundesrepublik Deutschland

Verwerende partij: Kaveh Puid

Prejudiciële vragen

1) Moet artikel 3, lid 2, eerste volzin, van de Dublin-II-verordening ⁽¹⁾, waarin is bepaald dat een lidstaat een bij hem ingediend asielerzoek waarvoor een andere lidstaat ingevolge artikel 3, lid 1, van de verordening verantwoordelijk is (hierna: „verantwoordelijke lidstaat”), in afwijking van deze bevoegdheid zelf mag behandelen (zogenoeten „evocatierecht”), aldus worden uitgelegd dat de verplichting van de lidstaat om van de hem door deze bepaling verleende bevoegdheid voor de betrokken asielzoeker gebruik te maken eveneens kan worden afgeleid uit motieven die hun grondslag niet vinden in de persoon van de asielzoeker of die uit andere concrete bijzonderheden voortvloeien, maar die resulteren uit een situatie in de bevoegde lidstaat die de grondrechten van asielzoekers als bedoeld in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”) in gevaar brengt?

2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

Bestaan er reeds dan relevante redenen voor de verplichting van een lidstaat tot gebruikmaking van het evocatierecht wegens de situatie in de verantwoordelijke lidstaat uit het oogpunt van de bescherming van de grondrechten als bedoeld in de artikelen 3, lid 1, 4, 18, 19, lid 2, en 47, van het Handvest, wanneer de verantwoordelijke lidstaat gedurende een onbepaalde periode in aanzienlijke mate niet heeft voldaan aan afzonderlijke en/of gelijktijdig verschillende vereisten, als bedoeld in richtlijn 2003/9/EG van de Raad van 27 januari 2003 tot vaststelling van minimumnormen voor de opvang van asielzoekers in de lidstaten (PB L 31, blz. 18) en in richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (PB L 326, blz. 13)?

3) Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord:

Bestaat in elk geval een verplichting voor de lidstaat tot uitoefening van zijn recht krachtens artikel 3, lid 2, eerste volzin, van de Dublin-II-verordening inzake de genoemde waarborgen van het Handvest, wanneer in de verantwoordelijke lidstaat bijzonder ernstige wantoestanden bestaan, die de procedurele waarborgen voor asielzoekers op wezenlijke punten in gevaar brengen of het bestaan of de fysieke integriteit van de overgedragen asielzoekers bedreigen?

4) Indien de tweede of de derde vraag bevestigend wordt beantwoord:

Verleent de verplichting van de lidstaat om zijn recht krachtens artikel 3, lid 2, eerste volzin, van de Dublin-II-verordening uit te oefenen aan de asielzoeker tegenover deze lidstaat een afdwingbaar subjectief recht op toepassing van het evocatierecht?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielerzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB L 50, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Beroep te Brussel (België) op 7 januari 2011 — NV Waypoint Aviation/Belgische Staat — FOD Financiën

(Zaak C-9/11)

(2011/C 95/06)

Proceestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van Beroep te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: NV Waypoint Aviation

Verwerende partij: Belgische Staat — FOD Financiën

Prejudiciële vragen

1) Staat artikel 49 EG in de weg aan de toepassing van een nationale wetsbepaling zoals artikel 29, 2°, sub d, van de wet van 11 april 1983, voor zover:

enerzijds, volgens deze bepaling een fiscaal verrekenbaar tegoed, te weten de fictieve roerende voorheffing, kan worden toegekend aan de begunstigden van de opbrengsten van schuldvorderingen of leningen die zijn toegestaan aan een coördinatiecentrum in de zin van koninklijk besluit nr. 187 van 30 december 1982 betreffende de oprichting van coördinatiecentra, indien de vennootschap, die de door of via het coördinatiecentrum geleende middelen gebruikt om een lichamenlijk goed te kopen dat zij in België gebruikt voor de uitoefening van haar beroepsactiviteit, het gebruiksrecht overdraagt aan een vennootschap die deel uitmaakt van dezelfde groep van vennootschappen en in België is gevestigd, terwijl, anderzijds, volgens deze bepaling de toekenning van een fiscaal verrekenbaar tegoed niet mogelijk is indien dezelfde vennootschap een recht van gebruik van hetzelfde lichamenlijk goed overdraagt aan een vennootschap die behoort tot dezelfde groep van vennootschappen maar in een andere lidstaat dan België is gevestigd?

2) Dient artikel 10 EG, juncto artikel 49 EG, aldus te worden opgevat dat het zich verzet tegen de uitlegging van artikel 29, 2°, sub d, van de wet van 11 april 1983, volgens welke de toekenning van een fiscaal verrekenbaar tegoed, namelijk de fictieve roerende voorheffing, aan de begunstigden van de opbrengsten van schuldvorderingen of van leningen die zijn toegestaan aan een coördinatiecentrum in de zin van koninklijk besluit nr. 187 van 30 december 1982 betreffende de oprichting van coördinatiecentra, afhankelijk zou zijn van de voorwaarde dat geen enkele vennootschap van de groep — en dus niet alleen de vennootschap die het lichamenlijk goed dankzij deze financiering heeft verkregen en het in België gebruikt voor de uitoefening van haar beroepsactiviteit — een recht van gebruik van het lichamenlijk goed dat

is gefinancierd door middel van deze schuldvorderingen of leningen, aan een lid van de groep gevestigd in een andere lidstaat mag overdragen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 11 januari 2011 — Air France/Heinz-Gerke Folkerts en Luz-Tereza Folkerts

(Zaak C-11/11)

(2011/C 95/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Air France

Verwerende partijen: Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

Prejudiciële vragen

- 1) Heeft de passagier recht op compensatie in de zin van artikel 7 van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91⁽¹⁾, wanneer de vlucht vertrekt met een vertraging die kleiner is dan in artikel 6, lid 1, van de verordening is bepaald, maar meer dan drie uur na de geplande aankomsttijd aankomt op de eindbestemming?
- 2) Zo neen: moet voor de beantwoording van de vraag of er sprake is van vertraging in de zin van artikel 6, lid 1, van die verordening in het geval van een uit verschillende onderdelen bestaande vlucht rekening worden gehouden met de afzonderlijke delen, dan wel met de afstand tot de eindbestemming?

⁽¹⁾ PB L 46, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal da Relação de Guimarães op 11 januari 2011 — Maria das Dores Meira da Silva/Zurich — Companhia de Seguros SA

(Zaak C-13/11)

(2011/C 95/08)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal da Relação de Guimarães

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Maria das Dores Meira da Silva

Verwerende partij: Zurich — Companhia de Seguros SA

Prejudiciële vragen

- 1) Is het, gelet op de rechtspraak van het Hof betreffende de voorwaarden waaronder schadeloosstelling krachtens de verplichte motorrijtuigenverzekering mag worden uitgesloten, in strijd met het gemeenschapsrecht, meer in het bijzonder artikel 3, lid 1, van de eerste richtlijn (72/166/EEG)⁽¹⁾, artikel 2, lid 1, van de tweede richtlijn (84/5/EEG)⁽²⁾ en artikel 1 bis van de derde richtlijn (90/232/EEG)⁽³⁾, ingevoegd bij artikel 4 van de vijfde richtlijn (2005/14)⁽⁴⁾ (alle betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven), wanneer in geval van een verkeersongeval waarbij een motorrijtuig en een overstekende voetganger betrokken waren en waarbij de voetganger lichamelijk letsel en materiële schade heeft geleden, vergoeding van dat letsel en die schade volgens de aan de artikelen 505 en 570 van de Portugese Código Civil gegeven uitlegging is uitgesloten indien de schadebrengende gebeurtenis aan het gedrag van de voetganger te wijten is?
- 2) Is het bij een bevestigend antwoord op de eerste vraag, dat wil zeggen indien bedoelde uitsluiting van schadeloosstelling in strijd is met het gemeenschapsrecht, met de aangehaalde communautaire richtlijnen verenigbaar wanneer bovengenoemde Portugese civielrechtelijke bepalingen aldus worden uitgelegd dat de schadeloosstelling kan worden beperkt of gekort, rekening houdend met de mate waarin de schuld van de voetganger en het door het motorrijtuig teweeggebrachte risico tot het ontstaan van het ongeval hebben bijgedragen?

⁽¹⁾ Richtlijn 72/166/EEG van de Raad van 24 april 1972 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid (PB L 103, blz. 1).

⁽²⁾ Tweede richtlijn 84/5/EEG van de Raad van 30 december 1983 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven (PB 1984, L 8, blz. 17).

⁽³⁾ Derde richtlijn 90/232/EEG van de Raad van 14 mei 1990 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven (PB L 129, blz. 33).

⁽⁴⁾ Richtlijn 2005/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 houdende wijziging van de richtlijnen 72/166/EEG, 84/5/EEG, 88/357/EEG en 90/232/EEG van de Raad en richtlijn 2000/26/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven (PB L 149, blz. 14).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria provinciale di Benevento (Italië) op 14 januari 2011 — Volturno Trasporti SAS di Santoro Nino & C./Camera di Commercio-Benevento; Concessionario Equitalia Sestri SpA

(Zaak C-21/11)

(2011/C 95/09)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione tributaria provinciale di Benevento

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Volturno Trasporti SAS di Santoro Nino & C.

Verwerende partijen: Camera di Commercio-Benevento; Concessionario Equitalia Sestri SpA

Prejudiciële vraag

Is het Italiaanse door ondernemingen aan de kamers van koophandel te betalen registratierecht, meer in het bijzonder artikel 18, lid 3, van wet nr. 580 van 29 december 1993 op de reorganisatie van de kamers van koophandel, industrie, nijverheid en landbouw, zoals aangevuld en gewijzigd, verenigbaar met richtlijn 69/335/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 17 juli 1969, inzonderheid de artikelen 10, sub c, en 12, lid 1, sub e?

⁽¹⁾ PB 1969, L 249, blz. 25.

Hogere voorziening ingesteld op 17 januari 2011 door het Koninkrijk Spanje tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 12 november 2010 in zaak T-113/08, Koninkrijk Spanje/Europese Commissie

(Zaak C-24/11 P)

(2011/C 95/10)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: M. Muñoz Pérez, gemachtigde)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

— de hogere voorziening toewijzen en het arrest van het Gerecht van 12 november 2010 in zaak T-113/08, Koninkrijk Spanje/Europese Commissie, vernietigen;

— alle bij beschikking 2008/68/EG⁽¹⁾ van de Commissie van 20 december 2007 opgelegde financiële correcties betreffende de productiesteun voor olijfolie nietig verklaren; of subsidiair de financiële correcties in de sector van de olijfolieproductie die verband houden met uitgaven waarvoor de voorschotten vóór 24 november 2002 werden betaald, nietig verklaren; of meer subsidiair, de financiële correcties in de sector van de olijfolieproductie die verband houden met uitgaven waarvoor de voorschotten vóór 15 juli 2000 werden betaald, nietig verklaren.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) Innerlijke tegenstrijdigheid in de redenering van het Gerecht en schending van artikel 8 van verordening (EG) nr. 1663/95⁽²⁾, doordat het Gerecht heeft aanvaard dat de Commissie haar financiële correctie baseert op onregelmatigheden die niet zijn vermeld in brief AGR 16844, waarmee de resultaten van onderzoek HO/2002/91/ES zijn meegedeeld.
- 2) Schending van de artikelen 36 en 53 van het Statuut van het Hof van Justitie door ontoereikende motivering van het arrest, aangezien daarin helemaal geen melding wordt gemaakt van, en dus geen uitspraak wordt gedaan over een door het Koninkrijk Spanje ter terechtzitting geformuleerd wezenlijk argument betreffende de bepaling van de *dies ad quem* van de termijn van 24 maanden waarin is voorzien bij artikel 5, lid 2, sub c, van verordening nr. 729/70⁽³⁾, en artikel 7 van verordening nr. 1258/1999⁽⁴⁾.
- 3) Schending van de termijn van 24 maanden waarin is voorzien bij artikel 5, lid 2, sub c, van verordening nr. 729/70, en artikel 7 van verordening nr. 1258/1999:

— in de eerste plaats door deze termijn te berekenen vanaf de datum van brief AGR 16844, hoewel daarin niet alle gronden voor de financiële correctie waren vermeld;

— in de tweede plaats door de opvatting dat het relevante tijdstip voor de berekening van deze termijn van 24 maanden het tijdstip van de betaling van het saldo is, en niet het tijdstip van de betaling van het voorschot, te baseren op een arrest van het Hof van Justitie⁽⁵⁾ dat geen toepassing vindt op een sector zoals die van de olijfolieproductie.

⁽¹⁾ Houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, hebben verricht (PB 2008, L 18, blz. 12).

⁽²⁾ Van de Commissie van 7 juli 1995 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EEG) nr. 729/70 van de Raad aangaande de procedure inzake de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL, afdeling Garantie (PB L 158, blz. 6).

⁽³⁾ Van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (PB L 94, blz. 13).

⁽⁴⁾ Van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (PB L 160, blz. 103).

⁽⁵⁾ Van 19 juni 2003, C-329/00, Spanje/Commissie, Jurispr. blz. I-6103.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 15 februari 2011 — Yorma's/BHIM — Norma Lebensmittelfilialbetrieb (YORMA'S)

(Zaak T-213/09) ⁽¹⁾

(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Aanvraag voor gemeenschapsbeeldmerk dat het woord „yorma's” bevat — Ouder gemeenschapswoordmerk NORMA — Relatieve weigeringsgrond — Verwarringsgevaar — Artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 40/94 (thans artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009)“)

(2011/C 95/11)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Yorma's AG (Deggendorf, Duitsland) (vertegenwoordiger: A. Weiß, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: S. Schäffner, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht: Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH Co. KG (Nürnberg, Duitsland) (vertegenwoordiger: A. von Welser, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 20 februari 2009 (zaak R 1879/2007-1), inzake een oppositieprocedure tussen Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH Co. KG en Yorma's AG.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Yorma's AG wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 180 van 1.8.2009.

Beroep ingesteld op 21 januari 2011 — Hongarije/ Commissie

(Zaak T-37/11)

(2011/C 95/12)

Procestaal: Hongaars

Partijen

Verzoekende partij: Republiek Hongarije (vertegenwoordigers: Z. Fehér, K. Szijjártó en G. Koós, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking nr. 3 241 011 280 van de Commissie houdende een vordering tot betaling, voor zover daarbij, wat de Republiek Hongarije betreft, een aantal uitgaven in verband met de maatregelen 1, 3, 4, 5 en 6 van doelstelling III/A, in verband met doelstelling III/B (douane) en met betrekking tot de oprichting te Mohács van een grenscontrolepost aan het water en de bouw van een goederenstation te Eperjeske in het kader van doelstelling I/C, als niet-subsidiabel uit hoofde van de Schengenfaciliteit wordt gekwalificeerd;

— subsidiair, gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking nr. 3 241 011 280 van de Commissie houdende een vordering tot betaling, voor zover daarbij, wat de Republiek Hongarije betreft, een aantal uitgaven in verband met de maatregelen 1, 3, 4, 5 en 6 van doelstelling III/A en in verband met doelstelling III/B (douane) als niet-subsidiabel of slechts gedeeltelijk subsidiabel uit hoofde van de Schengenfaciliteit wordt gekwalificeerd;

— verwijzing van de Commissie in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar beroep voert verzoekster de volgende middelen aan:

1) primair, schending van het gewettigd vertrouwen en de gewekte legitieme verwachtingen alsmede schending van het rechtszekerheidsbeginsel:

— wegens de onduidelijke normatieve context en het grote bedrag aan uit hoofde van de Schengenfaciliteit verleende bijstand was het volgens verzoekster niet onredelijk, tijdens de volledige uitvoering van het programma te vertrouwen op de informatie die de Commissie naar aanleiding van uitdrukkelijke verzoeken om bepaling van haar standpunt en in verschillende rapporten over het indicatieve programma had verstrekt;

— aangezien de Commissie het indicatieve programma vooraf goedkeurt, controles verricht tijdens de uitvoering ervan en met de lidstaten samenwerkt, kan zij bij de controle die zij achteraf mag uitvoeren om zich ervan te vergewissen dat de projecten voor bijstand in aanmerking komen, de subsidiabiliteit van projecten die zij al meermaals heeft onderzocht zonder deze ter discussie te stellen, niet alsnog wezenlijk in twijfel trekken. De Commissie heeft in de financieringsbeschikkingen „garanties” verstrekt die bij verzoekster de gefundeerde verwachting hebben gewekt dat de in het indicatieve programma genoemde maatregelen subsidiabel waren;

- het beginsel van loyale samenwerking legt ook de instellingen van de Unie de verplichting op om met de lidstaten samen te werken;
 - indien in een dermate onduidelijke en wisselende normatieve context van de Commissie zelfs geen voorafgaande en zekere informatie over de subsidiabiliteit van een project mag worden verwacht, levert dat ook een ernstige schending van het rechtszekerheidsbeginsel op;
- 2) subsidiair, onjuiste uitlegging van het begrip „grondige controle” en ontbreken van een grondslag voor de vaststelling van financiële correcties:
- in de bestreden beschikking heeft de Commissie de in de subsidiaire vordering opgevoerde uitgaven niet of slechts ten dele subsidiebaar geacht op grond dat deze niet of slechts gedeeltelijk het doel inzake het verrichten van grondige grenscontroles dienden. De Commissie is tot deze vaststelling gekomen als gevolg van een onjuiste uitlegging van het begrip „grondige controle”;
 - ondanks de haar ter beschikking gestelde informatie heeft de Commissie niet de onderzoeken verricht die nodig waren ter vaststelling van het precieze bedrag dat in verband met de gezamenlijke maatregelen moest worden terugbetaald, en heeft zij voor een aantal daarvan de forfaitaire bedragen onjuist bepaald. De Commissie heeft deze forfaitaire bedragen vastgesteld op basis van de veronderstelde verhouding tussen de door de bevoegde autoriteiten ter zake van grenscontroles verrichte activiteiten en de overige activiteiten van deze autoriteiten, in plaats van te steunen op artikel 22, lid 3, sub b, van haar beschikking C(2004) 248 betreffende het beheer en het toezicht op de Schengenfaciliteit, en dus op de ernst van de vastgestelde inbreuken op de regels of op de omvang van de tekortkomingen in het beheers- en controlesysteem, die door hun overeenkomstige financiële gevolgen tot de vastgestelde onregelmatigheden hebben geleid.

Beroep ingesteld op 25 januari 2011 — Air France — KLM/Commissie

(Zaak T-62/11)

(2011/C 95/13)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Air France — KLM (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: A. Wachsmann en S. Thibault-Liger, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- op grond van artikel 263 VWEU nietig verklaren de gehele beschikking C(2010) 7694 def. van de Europese Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39.258 — luchtvracht) voor zover deze betrekking heeft op Air France-KLM, alsmede de aan het dispositief ervan ten grondslag liggende motivering;
- op zijn minst nietig verklaren artikel 5, sub b en d, van beschikking C(2010) 7694 def. van 9 november 2010 waarbij aan Air France-KLM twee geldboeten zijn opgelegd, en de daaraan ten grondslag liggende motivering, of op grond van artikel 261 VWEU die geldboeten passend verlagen;
- in elk geval de Europese Commissie verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster twaalf middelen aan:

- 1) Eerste middel: niet-nakoming van de motiveringsplicht, schending van de regels betreffende de toerekening van de praktijken van dochterondernemingen aan hun moedermaatschappijen en betreffende de opvolging van ondernemingen binnen een groep en schending van de beginselen van persoonlijke aansprakelijkheid en individualiteit van de straffen, doordat verzoekster ten onrechte aansprakelijk wordt gehouden voor de praktijken van Société Air France en KLM.
- 2) Tweede middel: schending van het in artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden verankerde recht op een onafhankelijk en onpartijdig gerecht doordat de bestreden beschikking is vastgesteld door een autoriteit die de bevoegdheid van instructie en de bevoegdheid van strafoplegging cumuleert.
- 3) Derde middel: schending van de door de Commissie in 2002 vastgestelde clementiemededeling⁽¹⁾ en van de beginselen van gelijke behandeling en gewettigd vertrouwen doordat deze mededeling is toegepast ten gunste van Lufthansa/Swiss, die niet voldeed aan de voorwaarden van de clementiemededeling.
- 4) Vierde middel: niet-nakoming van de motiveringsplicht doordat er een tegenspraak tussen het dispositief en de motivering van de bestreden beschikking is ter zake van de definitie van de aan verzoekster toegerekende inbreuk.
- 5) Vijfde middel: ontoereikende motivering en schending van het beginsel van gelijke behandeling en van het discriminatieverbod doordat de vervolging van elf luchtvaartmaatschappijen is stopgezet.

- 6) Zesde middel: schending van het verbod van terugwerkende kracht van strengere straffen en van het beginsel van gewettigd vertrouwen doordat de door de Commissie in 2006 ⁽²⁾ vastgestelde richtsnoeren voor de berekening van geldboeten zijn toegepast voor de berekening van de aan verzoekster opgelegde geldboeten niettegenstaande het feit dat zij pas na het begin van het onderzoek zijn vastgesteld; deze toepassing met terugwerkende kracht van de richtsnoeren van 2006 zou hebben geleid tot een aanzienlijke verhoging van het niveau van de geldboeten die ten tijde van de feiten redelijkerwijze niet kon worden voorzien.
- 7) Zevende middel: schending van verzoeksters recht om te worden gehoord en van het beginsel van equality of arms ter zake van de berekening van de aan verzoekster opgelegde geldboeten doordat geen uitwisseling van meningen heeft plaatsgevonden over de wezenlijke elementen van de berekening van de geldboeten.
- 8) Achtste middel: fouten bij de berekening van de aan verzoekster opgelegde geldboeten doordat voor de berekening van deze geldboeten is uitgegaan van onjuiste waarden van de verkochte goederen, die (i) slechts de betrokken toeslagen, maar niet de tarieven dienden te omvatten en (ii) niet de bedragen mochten omvatten die overeenkomen met 50 % van de door Société Air France en KLM binnen de Europese Economische Ruimte behaalde *inbound* inkomsten.
- 9) Negende middel: onjuiste beoordeling van de zwaarte van de praktijken van Société Air France en KLM ten gevolge van kennelijke beoordelingsfouten en schending van het beginsel van gelijke behandeling bestaande in, enerzijds, de weigering om rekening te houden met de geringe zwaarte van de inbreuken betreffende de toeslagen, met het geringe gecumuleerde marktaandeel van de partijen, met de geringe winstmarges van Société Air France en KLM, met de verslechtering van de financiële situatie van deze laatsten wegens de economische crisis in de sector luchtvracht, en anderzijds, het voor de inbreuk in aanmerking nemen van contacten betreffende buiten de Europese Economische Ruimte toegepaste praktijken.
- 10) Tiende middel: schending van het beginsel van evenredigheid van de straffen en kennelijke beoordelingsfout doordat de aan verzoekster opgelegde geldboeten een aanvullend bedrag van 16 % omvatten en niet wordt aangegeven waarom dit bedrag juist 16 % belooft.
- 11) Elfde middel: onjuiste berekening van de duur van de jgens Société Air France aangenomen inbreuk waardoor uit hoofde van die inbreuk aan verzoekster ten onrechte een hogere geldboete is opgelegd.
- 12) Twaalfde middel: kennelijke ontoereikendheid van de vermindering met 15 % die op de aan verzoekster op te leggen geldboeten is toegepast uit hoofde van de reguleringstelsels voor het luchtvrachtvervoer tussen de lidstaten en derde staten.

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie betreffende immuniteit tegen geldboeten en vermindering van geldboeten in kartelzaken (PB 2002, C 45, blz. 3).

⁽²⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, sub a, van verordening (EG) nr. 12003 worden opgelegd (PB 2006, C 210, blz. 2).

Beroep ingesteld op 24 januari 2011 — Air France/ Commissie

(Zaak T-63/11)

(2011/C 95/14)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Société Air France (Roissy Charles de Gaulle, Frankrijk) (vertegenwoordigers: A. Wachsmann en S. Thibault-Liger, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— op grond van artikel 263 VWEU nietig verklaren de gehele beschikking C(2010) 7694 def. van de Europese Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, artikel 53 van de EER-Overeenkomst en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39.258 — luchtvracht) voor zover deze betrekking heeft op Société Air France, alsmede de aan het dispositief ervan ten grondslag liggende motivering;

— op zijn minst nietig verklaren artikel 5, sub b, van beschikking C(2010) 7694 def. van 9 november 2010 waarbij aan Société Air Frankrijk een geldboete is opgelegd, en de daaraan ten grondslag liggende motivering, of op grond van artikel 261 VWEU die geldboete passend verlagen;

— in elk geval de Europese Commissie verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster tien middelen aan die grotendeels identiek zijn aan of overeenstemmen met die welke in zaak T-62/11, Air France-KLM/Commissie zijn aangevoerd.

Beroep ingesteld op 24 januari 2011 — Martinair Holland/Commissie

(Zaak T-67/11)

(2011/C 95/15)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Nederland) (vertegenwoordiger: R. Wesseling, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de artikelen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7 van de beschikking geheel of gedeeltelijk nietig verklaren, of
- de in artikel 5 van de beschikking opgelegde geldboeten verlagen, en
- de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Beroep krachtens de artikelen 263 VWEU en 261 VWEU en artikel 31 van verordening nr. 1/2003, strekkende tot herziening en nietigverklaring van de tot Martinair Holland N.V. gericht beschikking C(2010) 7694 def. van de Commissie van 9 november 2010 betreffende een procedure op grond van artikel 101 VWEU, artikel 53 EER-Overeenkomst, en artikel 8 van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake luchtvervoer (zaak COMP/39.258 — Luchtvracht), en subsidiair, tot verlaging van de opgelegde geldboete.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster twee middelen aan.

1) Eerste middel:

- de Commissie heeft inbreuk gemaakt op de krachtens artikel 296 VWEU en artikel 41 van het Handvest (recht op behoorlijk bestuur) op haar rustende motiveringsplicht, voor zover aan de hand van de beschikking de aard en de omvang van de inbreuk(en) niet kunnen worden vastgesteld. Enerzijds vermeldt het dispositief van de beschikking duidelijk vier (vermoedelijk enkele en voortdurende) inbreuken, die betrekking hebben op verschillende groepen adressaten, verschillende tijdvakken en geografische routes. Anderzijds is de motivering niet gebaseerd op een van deze vier specifieke inbreuken, en evenmin bevat zij een verwijzing naar een van deze inbreuken;
- voor zover het Hof als gevolg van het ontbreken van een (voldoende duidelijke) motivering de gronden van de beschikking niet volledig kan onderzoeken, heeft de Commissie inbreuk gemaakt op wezenlijke procedure-rechten van verzoekster; in het bijzonder stelt verzoekster dat de beschikking inbreuk maakt op het recht op behoorlijk bestuur, het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op een onpartijdig gerecht, het vermoeden van onschuld en de rechten van de verdediging, overeenkomstig de artikelen 41, 47 en 48 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2) Tweede middel: de Commissie heeft kennelijke beoordelingsfouten gemaakt bij de berekening van de geldboete in strijd met verordening nr. 1/2003⁽¹⁾ en de richtsnoeren voor de berekening van de geldboeten, en inbreuk gemaakt op het evenredigheids- en het gelijkheidsbeginsel, en op de motiveringsplicht, hetgeen indruist tegen de artikelen 41 en 49 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 296 VWEU en andere algemene beginselen van Unierecht. Dienaangaande betoogt verzoekster:

- in de eerste plaats dat de Commissie kennelijke beoordelingsfouten heeft gemaakt, en aldus inbreuk heeft ge-

maakt op de richtsnoeren voor de berekening van de geldboeten en op het evenredigheids- en het gelijkheidsbeginsel, door bij de berekening van de waarde van de verkopen rekening te houden met de omzet betreffende de tarieven en de vluchten naar de EER;

- in de tweede plaats dat de Commissie kennelijke beoordelingsfouten heeft gemaakt bij de beoordeling van de zwaarte van de inbreuk en aldus inbreuk heeft gemaakt op verordening nr. 1/2003, de richtsnoeren voor de berekening van de geldboeten en het evenredigheidsbeginsel;
- in de derde plaats dat de Commissie inbreuk heeft gemaakt op verordening nr. 1/2003, de richtsnoeren voor de berekening van de geldboeten en het evenredigheidsbeginsel, door de regelgeving als verzachtende omstandigheid in aanmerking te nemen maar de geldboete slechts met 15 % te verminderen;
- in de vierde plaats dat de Commissie inbreuk heeft gemaakt op haar plicht tot motivering van de berekening van de geldboete, hetgeen indruist tegen artikel 296 VWEU en artikel 41 van het Handvest.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag, PB 2003 L 1, blz. 1.

Beroep ingesteld op 1 februari 2011 — Omnis Group/Commissie

(Zaak T-74/11)

(2011/C 95/16)

Procestaal: Roemeens

Partijen

Verzoekende partij: Omnis Group Srl (Boekarest, Roemenië) (vertegenwoordiger: D.-A.-F. Tarara, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- het onderhavige beroep tot nietigverklaring van verweersters beschikking van 1 december 2010 in zaak COMP/39.784 — Omnis/Microsoft toe te wijzen;
- de zaak voor afdoening naar verweerster te verwijzen;
- subsidiair, de zaak zelf af te doen en gevolg te geven aan verzoeksters klacht.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar beroep vordert verzoekster, overeenkomstig artikel 263 VWEU, nietigverklaring van verweersters beschikking van 1 december 2010 in zaak COMP/39.784 — Omnis/Microsoft tot afwijzing van verzoeksters klacht betreffende vermeend concurrentieverstoerend gedrag van Microsoft.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster de volgende middelen aan:

- 1) verweersters weigering om de misbruiken van de onderneming Microsoft op de EAS/ERP-markt (Entreprise Application Software/Entreprise Resource Planning) te onderzoeken, is onvoldoende gemotiveerd;
- 2) verweester heeft het belang van de zaak onjuist beoordeeld door tot de onwettige en ongegronde conclusie te komen dat het door verzoekster aan de orde gestelde onderwerp van geen belang is voor de EU;
- 3) verweersters beschikking om geen gevolg te geven aan verzoeksters klacht is ongegrond en onwettig, aangezien zij verzoeksters rechten schendt;
- 4) verweersters beschikking is gegeven zonder over documenten te beschikken die de beweringen van Microsoft konden aantonen, zodat met deze beschikking het in de klacht aan de orde gestelde concurrentieverstorend gedrag voortduurt, waardoor verzoeksters ontwikkeling wordt geblokkeerd.

Beroep ingesteld op 31 januari 2011 — Truvo Belgium/BHIM — AOL (TRUVO)

(Zaak T-77/11)

(2011/C 95/17)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Truvo Belgium (Antwerpen, België) (vertegenwoordiger: O. F. A. W. van Haperen, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: AOL LLC (Dulles, Verenigde Staten)

Conclusies

- de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 7 november 2010 in zaak R 923/2009-2 vernietigen;
- het Bureau verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Aanvrager van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Betrokken gemeenschapsmerk: het woordmerk „TRUVO” voor waren en diensten van de klassen 9, 16, 35, 38, 41 en 42 — gemeenschapsmerkaanvraag nr. 5560099

Houder van het oppositiemerk of -teken in de oppositieprocedure: de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Oppositiemerk of -teken: het beeldmerk „TRUVEO” (gemeenschapsmerk nr. 4756169) voor diensten van klasse 42

Beslissing van de oppositieafdeling: toewijzing van de oppositie voor alle betwiste diensten van de klassen 38 en 42 en afwijzing van de gemeenschapsmerkaanvraag voor alle betwiste diensten

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: verzoekster stelt dat de bestreden beslissing mank gaat wegens schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 207/2009 en wegens ontoereikende en onjuiste motivering, dan wel in andere opzichten niet strookt met de rechtmatige vereisten waaraan de procesregels van de Europese Unie dienen te voldoen, aangezien de kamer van beroep blijk heeft gegeven van een onjuiste opvatting bij: i) de vergelijking van de diensten, ii) de vergelijking van de tekens, iii) de afbakening van het relevante publiek, en iv) de beoordeling van het gevaar voor verwarring.

Beroep ingesteld op 14 februari 2011 — Bamba/Raad

(Zaak T-86/11)

(2011/C 95/18)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Nadiany Bamba (Abidjan, Ivoorkust) (vertegenwoordiger: P. Haïk, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- het beroep van Mevrouw Nadiany BAMBA ontvankelijk te verklaren;
- verordening (EU) nr. 25/2011 van de Raad van 14 januari 2011 tot wijziging van verordening (EU) nr. 560/2005 tot instelling van beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten in verband met de situatie in Ivoorkust nietig te verklaren, voor zover zij betrekking heeft op verzoekster;
- besluit 2011/18/GBVB van de Raad van 14 januari 2011 tot wijziging van besluit 2010/656/GBVB van de Raad tot verlenging van de beperkende maatregelen tegen Ivoorkust nietig te verklaren, voor zover het betrekking heeft op verzoekster;
- de Raad van de Europese Unie te verwijzen in de kosten overeenkomstig de artikelen 87 et 91 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar vordering voert verzoekster twee middelen aan.

- 1) Eerste middel: schending van het recht van verdediging en van het recht op een eerlijk proces als bedoeld in artikel 47 van het Handvest voor de grondrechten van de Europese Unie en in de artikelen 6 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), aangezien de bestreden handelingen:
 - in geen enkele procedure voorzien om aan verzoekster een effectieve uitoefening van haar recht van verdediging te waarborgen, met name van het recht te worden gehoord en van het recht op een procedure die haar in staat stelt om met succes om haar schrapping van de

lijst van door de beperkende maatregelen getroffen personen te verzoeken;

- op geen enkel moment voorzien in de mededeling van een omstandige motivering van de beslissing van de opname op de lijst van personen tegen wie beperkende maatregelen zijn genomen;
 - op geen enkel moment voorzien in de betekening aan de belanghebbende persoon van de wegen en termijnen voor een beroep tegen een beslissing van opname op de lijst.
- 2) Tweede middel: schending van het grondrecht op eerbiediging van de eigendom als bedoeld in artikel 1 van aanvullend Protocol nr. 1 bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

GERECHT VOOR AMBTENARENZAKEN

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 15 februari 2011 — AH/Commissie

(Zaak F-76/09) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Sociale zekerheid — Artikelen 72 en 76 bis van Statuut — Algemene uitvoeringsbepalingen — Status van werknemer — Overlevende echtgenote van gepensioneerd ambtenaar — Afwijzing van verzoek om volledige vergoeding van kosten van een verpleger en verlening van financiële bijstand — Te laat ingesteld beroep — Niet-ontvankelijkheid)

(2011/C 95/19)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: AH (Waver, België) (vertegenwoordiger: J. Temple Lang, solicitor)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Martin en J. Baquero Cruz, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit van 22 juni 2009 houdende afwijzing van verzoeksters verzoek om volledige vergoeding te krijgen van de kosten die zij voor de behandeling van haar ziekte heeft gemaakt

Dictum

1) *Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.*

2) *AH zal alle kosten dragen.*

⁽¹⁾ PB C 297 van 5.12.2009, blz. 36.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 15 februari 2011 — Marcuccio/Commissie

(Zaak F-81/09) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Ambtenaren — Invaliditeitsuitkering — Fout in berekening — Achterstallige betaling — Verschuldigde vertragingsrente — Geldende rentevoet — Jaarlijkse kapitalisatie — Materiële en immateriële schade)

(2011/C 95/20)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Luigi Marcuccio (Tricase, Italië) (vertegenwoordiger: G. Cipressa, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en C. Berardis-Kayser, gemachtigden, bijgestaan door A. Dal Ferro, advocaat)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit van de Commissie houdende gedeeltelijke afwijzing van verzoekers verzoek tot verkrijging van vertragingsrente over de betaling van de aan hem toegekende invaliditeitsuitkering

Dictum

1) *Het beroep wordt verworpen.*

2) *De Europese Commissie zal naast haar eigen kosten één vierde van de kosten van Marcuccio dragen.*

3) *Marcuccio zal drie vierde van zijn eigen kosten dragen.*

⁽¹⁾ PB C 312 van 19.12.2009, blz. 44.

Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Tweede kamer) van 8 februari 2011 — Skareby/Commissie

(Zaak F-95/09) ⁽¹⁾

(Openbare dienst — Ambtenaren — Psychisch geweld door hiërarchieke meerdere — Artikelen 12 bis en 24 van Statuut — Verzoek om bijstand — Redelijke termijn — Aanvang — Duur)

(2011/C 95/21)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Carina Skareby (Leuven, België) (vertegenwoordigers: S. Rodrigues en C. Bernard-Glanz, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en J. Baquero Cruz, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van het besluit van de verwerende partij om geen onderzoek in te stellen naar het psychisch geweld waarvan verzoekster slachtoffer zou zijn geweest

Dictum

- 1) Het besluit van de Europese Commissie van 4 maart 2009 houdende weigering om een administratief onderzoek in te stellen naar het vermeende psychisch geweld waaraan één van de hiërarchieke meerderen van Skareby zich schuldig zou hebben gemaakt, wordt nietig verklaard.
- 2) De Europese Commissie zal alle kosten dragen.

(¹) PB C 24 van 30.01.2010, blz. 81.

Beroep ingesteld op 7 februari 2011 — Nieminen/Raad

(Zaak F-8/11)

(2011/C 95/22)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Risto Nieminen (Kraainem, België) (vertegenwoordigers: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis en É. Marchal, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van het besluit van het TABG om verzoeker in het kader van de bevorderingsronde 2010 niet tot de rang AD12 te bevorderen

Conclusies van de verzoekende partij

- nietigverklaring van het besluit van het TABG van 26 oktober 2010 houdende afwijzing van verzoekers klacht tegen het besluit om hem in het kader van de bevorderingsronde 2010 niet tot de rang AD12 te bevorderen;
- voor zover nodig, nietigverklaring van het besluit van het TABG om verzoeker in het kader van de bevorderingsronde 2010 niet tot de rang AD12 te bevorderen;

- veroordeling van de Raad van de Europese Unie in de kosten van de procedure.

Beroep ingesteld op 7 februari 2011 — Bojinova en Ghiba/Commissie

(Zaak F-10/11)

(2011/C 95/23)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: Silvia Bojinova (Brussel, België) en Dorina Maria Ghiba (Brussel, België) (vertegenwoordiger: C. Mourato, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Voorwerp en beschrijving van het geding

Nietigverklaring van de besluiten van de jury van de vergelijkende onderzoeken COM/INT/EU2/10/AD5 en COM/INT/EU2/AST3 tot afwijzing van verzoeksters' aanmelding, op grond dat zij niet voldeden aan de voorwaarden van de aankondigingen van vergelijkend onderzoek

Conclusies van de verzoekende partijen

- nietigverklaring van het besluit van de jury van 11 mei 2010 houdende afwijzing van de aanmelding van Bojinova voor intern vergelijkend onderzoek COM/INT/EU2/10/AD5 alsmede van het bevestigende besluit van het TABG van 26 oktober 2010 tot afwijzing van de door haar op 6 augustus 2010 ingediende klacht;
- nietigverklaring van het besluit van de jury van 10 mei 2010 houdende afwijzing van de aanmelding van Ghiba voor intern vergelijkend onderzoek COM/INT/EU2/AST3 alsmede van het besluit van het TABG van 26 oktober 2010 tot afwijzing van de door haar op 4 augustus 2010 ingediende klacht;
- verwijzing van de Europese Commissie in de kosten van de procedure.

Gerecht voor ambtenarenzaken

2011/C 95/19	Zaak F-76/09: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 15 februari 2011 — AH/Commissie (Openbare dienst — Sociale zekerheid — Artikelen 72 en 76 bis van Statuut — Algemene uitvoeringsbepalingen — Status van werknemer — Overlevende echtgenote van gepensioneerd ambtenaar — Afwijzing van verzoek om volledige vergoeding van kosten van een verpleger en verlening van financiële bijstand — Te laat ingesteld beroep — Niet-ontvankelijkheid) 13
2011/C 95/20	Zaak F-81/09: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Eerste kamer) van 15 februari 2011 — Marcuccio/Commissie (Openbare dienst — Ambtenaren — Invaliditeitsuitkering — Fout in berekening — Achterstallige betaling — Verschuldigde vertragingsrente — Geldende rentevoet — Jaarlijkse kapitalisatie — Materiële en immateriële schade) 13
2011/C 95/21	Zaak F-95/09: Arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken (Tweede kamer) van 8 februari 2011 — Skareby/Commissie (Openbare dienst — Ambtenaren — Psychisch geweld door hiërarchieke meerdere — Artikelen 12 bis en 24 van Statuut — Verzoek om bijstand — Redelijke termijn — Aanvang — Duur) 13
2011/C 95/22	Zaak F-8/11: Beroep ingesteld op 7 februari 2011 — Nieminen/Raad 14
2011/C 95/23	Zaak F-10/11: Beroep ingesteld op 7 februari 2011 — Bojinova en Ghiba/Commissie 14

Abonnementsprijzen 2011 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 100 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + dvd (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	770 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, dvd (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	400 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), dvd, verschijnt één keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	300 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in *Publicatieblad L 156* van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het *Publicatieblad* apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige dvd.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het *Publicatieblad* ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL